

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 6. Illâ carere, noxium est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

ergo per ascensum purpureum ascendere non valemus; saltē charitatem, quæ communis omnibus Electis, quasi in medio posita est, teneamus. S. Greg. hic.

Ferculum fecit sibi Rex Salomon de lignis Libani. Cant. 3. 9. O Domine! quam pulchrum est ferculum! sed ascensus arduus; quis ascendet per illum? sed nolite diffidere: nam mediā charitate contravit propter filias Jerusalem tenellas, & delicatas; sanguinem in charitatem, crucem in amorem, commutavit. Non exigitur hodie à te Christiane mors, non sanguis, non supplicia: ama, & regna. Quid facilius, quam amare. S. Thom. Vill. Dom. Quinq. Hæc sunt proculdubio tapeta charitatis, quæ mediā humanæ naturæ, & majestatis construuntur, propter sanctarum animarum salutem. Aponius lib. 5. in Cant. In medio charitas sternitur propter filias Jerus., quæ teneris, & infirmis propolita est ad obtinendam salutem. Quis tam tener, ut amare non possit? Hugo à S. Victore. de ferculo Salom.

Jugum meum suave est, & onus meum leve. Matth. 11. 30. Jugum hoc charitas est, & amor virtutibus exhibitus. S. Laur. Just. f. in festo SS. Sim. & Judæ.

Ex Patribus.

Omnibus quæstionibus difficilibus fortior est charitas, cui omnes servire debemus; ut Deus, qui hoc præcepit, omnes nostras difficultates in facilitatem, gaudiumque convertat. S. Aug. f. 121. de diversis.

Per dilectionem copulavit sibi Deus creaturam rationalem, ut ei semper inhærendo ipsum, quò beatificanda erat, bonum, ex ipso quodammodo per affectum fugeret; & de ipso per desiderium biberet, & in ipso semper gaudium possideret. Suge ò apicula! fuge, fuge, & bibe dulcoris tui inenarrabilem suavitatem. S. Aug. lib. de subst. dilect. & charitatis.

Jejunii corpus sentit injuriam, vigiliæ carnem macerant, elemosynæ labore quærentur; sanguis in Martyrio, quamvis ardeat fides, tamen sine dolore, & timore, non funditur. Sola charitas sine labore est. S. Hier. in ep. ad Gal. l. 3. c. 5. ante medium.

Conjunctas molestias cæteræ virtutes habent, ut sobrietas, modestia, vigilantia; invidiam, cupiditatem, despectum. Charitas autem cum lucro voluptatem ingentem habet, laborem nullum; velut quædam frugi apicula, bona undique collecta in amantis animam comportans. S. Chryf. in ep. 1. Cor. 13. hom. 32.

Verè dulcis, & suavis, & potus, & cibis charitatis; quæ fessos allevat, debiles roborat, mæstos lætificat. S. Bern. de grad. humilit.

Sapis supra modum cordis palato, quod charitate conditur. Rich. à S. Vict. tr. de 4. gr. viol. char.

Deus noster cibus, & potus est: cibus, quando per cognitionem sumitur; potus, quando sumitur per dilectionem. In cognitione aliquid laboris esse videtur; in qua, quasi cibus, nisi prius masticatus fuerit, non sumitur. Dilectio difficultatem non habet; & facilius intrat in animam boni dilectio, quam occulti cog-

nitio. Hugo à S. Vict. Quomodo Deus cibus, & potus.

Omnem amaritudinem fellis evome, & quòquò pacto volueris, charitatis dulcedinem fume: nihil enim frivius, nihil illà beatius est. S. Isid. lib. de conflictu virt. & vit.

Non habet locum moeror, ubi sancta charitas posuit habitaculum: augmentum charitatis, tristitiæ diminutio est. S. Laur. Just. c. 16. discipl. monast.

Semper omnipotenti Deo magis complacuit amari, quam timeri. Id. ib.

Charitas omnem amaritudinem dulcorat: unde, si modica gutta charitatis posset Inferno misceri, totum infernum dulcoraret. Hugo Card. in c. 4. Prov.

§. VI.

Charitate carere, noxium est.

VAnum est vobis ante lucem surgere. Pl. 126. 2. Lux est charitas, quæ non quarit, quæ sua sunt. S. Bern. 62. in Cant. Plenitudo legis, & cordis, est charitas. Eam rondum adeptus periculosissime promovetur, quantislibet aliis videatur pollere virtutibus. Id. fert. 13. in Cant.

Si distribuero - charitatem autem non habuero, nihil mihi prodest. 1. Cor. 13. 3. Genus feminans. Lem: frustra à, promissus calò si deficit ignis. Picinelli.

Nihil bonum est, quod non per charitatem fit. S. Chrylost. hom. 19. in ep. ad Hebr. cap. 10.

Sicut insipida sunt fercula sine condimento; & vacua est mensa, in qua non ponitur panis: sic vacua sunt omnia opera nostra, insipida ante Deum, nisi sint charitate condita. S. Bonav. f. 43. fer. 6. Dom. Quinq.

Quid est homo dilectione nudatus, nisi carbonis extinctus, ignis pulchritudine spoliatus. S. Bonaventura ferm. 49.

Sic familiaris est Deo charitas; ut ipse mansionem habere nolit, ubi charitas non fuerit. Hugo à S. Vict. tr. de laud. char.

Sicut primus Mundus deletus est per aquam, quæ est frigida, & purgativa, contra ardorem, & fetorem luxuriæ, quæ illud Sæculum inficiebat; sic finalis Mundus per ignem, qui calidus est, & consumptivus, finiri debet contra torporem charitatis, & frigus malitiæ, & cupiditatis; quæ maxime regnabit in Sæculi senectute. S. Bern. Sen. tom. 2. f. 11.

Sicut Mundus debuit mundari, & purificari per aquam tempore Noe, quia gentes erant nimis calidæ per luxuriam: sic purgabitur per ignem in fine Mundi, propter frigiditatem charitatis. S. Vinc. Ferr. f. 7. in D. 3. adv.

Cibus, quantumcunque delicatus, si trusus comedatur, comedentem lædit; sic nulla virtus bonum nutrimentum dat animæ, nisi igne charitatis coquatur. Ant. de Rampellogis tit. charitas.

§. VII.